

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Έγγραφο συνόδου

ΤΕΛΙΚΟ
A6-0281/2007

16.7.2007

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με το Πράσινο Βιβλίο σχετικά με την επανεξέταση του κοινοτικού
κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών
(2007/2010(INI))

Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών

Εισηγήτρια: Béatrice Patrie

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	12
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ	18
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ	22
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.....	26

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με το Πράσινο Βιβλίο σχετικά με την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών (2007/2010(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το Πράσινο Βιβλίο σχετικά με την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών (COM(2006)0744), καθώς και την επιτομή του κοινοτικού δικαίου για την προστασία των καταναλωτών – συγκριτική ανάλυση¹,
 - έχοντας υπόψη την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών, του ηλεκτρονικού εμπορίου και της ανάπτυξης της κοινωνίας της πληροφορίας,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 23ης Μαρτίου 2006 σχετικά με "το ευρωπαϊκό δίκαιο των συμβάσεων και την αναθεώρηση του κοινοτικού κεκτημένου: η πορεία προς τα εμπρός"², το ψήφισμά του της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 σχετικά με το ευρωπαϊκό δίκαιο των συμβάσεων³ και το ψήφισμά του της 21ης Ιουνίου 2007 σχετικά με την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στο ψηφιακό περιβάλλον⁴,
 - έχοντας υπόψη τη δημόσια ακρόαση σχετικά με την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των ευρωπαϊών καταναλωτών, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 10 Απριλίου 2007,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων και της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A6-0281/2007),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 48% των εμπόρων λιανικής είναι έτοιμο να πραγματοποιήσει διασυνοριακές συναλλαγές, αλλά μόλις το 29% εκτελεί στην πραγματικότητα τέτοιου είδους συναλλαγές· λαμβάνοντας υπόψη ότι το 43% των εμπόρων λιανικής θεωρεί ότι οι διασυνοριακές πωλήσεις του θα αυξάνονταν εάν οι διατάξεις των νόμων που ρυθμίζουν τις συναλλαγές με τους καταναλωτές ήταν ίδιες σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση⁵,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι μισοί Ευρωπαίοι (50%) έχουν λιγότερη εμπιστοσύνη στις διασυνοριακές αγορές από ό, τι στις εγχώριες αγορές, ότι περισσότεροι από τα δύο τρίτα (71%) των Ευρωπαίων πιστεύουν ότι είναι πιο δύσκολο να επιλυθούν ορισμένα

¹ http://ec.europa.eu/consumers/cons_int/safe_shop/acquis/comp_analysis_en.pdf

² EE C 292 E της 1.12.2006, σελ. 109

³ EE C 305 E της 14.12.2006, σελ. 247.

⁴ Εγκριθέντα κείμενα της ίδιας ημερομηνίας, P6_TA-PROV(2007)0287.

⁵ Στάση των επιχειρήσεων έναντι των διασυνοριακών πωλήσεων και της προστασίας των καταναλωτών, Ευρωβαρόμετρο, Δεκέμβριος 2006.

προβλήματα στις διασυνοριακές αγορές, όπως οι καταγγελίες, οι επιστροφές εμπορευμάτων, οι μειώσεις της τιμής ή οι εγγυήσεις¹,

- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι κύριος στόχος της επανεξέτασης αυτής είναι η επίτευξη της διαμόρφωσης μιας πραγματικής εσωτερικής αγοράς για τους καταναλωτές, με παράλληλη διασφάλιση ισορροπίας μεταξύ ενός υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 90% των επιχειρήσεων στην Ευρώπη είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις, οι οποίες, λόγω του χαρακτήρα τους, αναπτύσσουν άμεση σχέση εμπιστοσύνης με τον καταναλωτή, κατά κανόνα σε πολύ τοπικό επίπεδο, και ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη αυτά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά στο πλαίσιο της επανεξέτασης του κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών,
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η προσέγγιση της ελάχιστης εναρμόνισης δεν επιτυγχάνει τον στόχο της εναρμόνισης και ότι, στα 20 χρόνια εξέλιξής της, η νομοθεσία στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών δεν κατόρθωσε να δημιουργήσει μία ολοκληρωμένη εσωτερική αγορά λιανικής η οποία να ωφελεί το κοινό,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη απλούστευσης και εξασφάλισης της συνοχής των οκτώ οδηγιών² για την προστασία των καταναλωτών, που κατονομάζονται στο Πράσινο Βιβλίο, προκειμένου να αποφευχθεί ο κατακερματισμός και να εξασφαλισθεί ο εκσυγχρονισμός της κοινοτικής νομοθεσίας για τους καταναλωτές,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι αποφασισμένο να ολοκληρώσει την ευρωπαϊκή εσωτερική αγορά, προς όφελος των 493 εκατομμυρίων καταναλωτών της Κοινότητας, και να άρει τυχόν εναπομείναντες περιορισμούς για τον ανταγωνισμό στο εμπορικό δίκαιο και το δίκαιο των συμβάσεων,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι, προκειμένου να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των Ευρωπαίων στην εσωτερική αγορά, είναι απαραίτητο να παρασχεθεί μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου, τόσο στους καταναλωτές όσο και στους οικονομικούς παράγοντες, καθώς και να διασφαλιστεί

¹ Η προστασία των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά, Ευρωβαρόμετρο, Σεπτέμβριος 2006.

² Οδηγία 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος (ΕΕ L 372, 31.12.1985, σελ. 31).

Οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 1990 για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (ΕΕ L 158, 23.6.1990, σελ. 59).

Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, 21.4.1993, σελ. 29).

Οδηγία 94/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 1994 περί της προστασίας των αγοραστών ως προς ορισμένες πλευρές των συμβάσεων που αφορούν την απόκτηση δικαιώματος χρήσης ακινήτων υπό καθεστώς χρονομεριστικής μίσθωσης (ΕΕ L 280, 29.10.1994, σελ. 83).

Οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 1997 για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (ΕΕ L 144, 4.6.1997, σελ. 19).

Οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1998 περί της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές (ΕΕ L 80, 18.3.1998, σελ. 27).

Οδηγία 98/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998 περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών (ΕΕ L 166, 11.6.1998, σελ. 51).

Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 1999 σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171, 7.7.1999, σελ. 12).

η αποτελεσματική εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας,

- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτή η αναθεώρηση, η οποία θα πραγματοποιείται τις συμβάσεις που συνάπτονται με τους καταναλωτές, θα πρέπει να έχει ως βάση τις τρέχουσες εργασίες στον τομέα του δικαίου των συμβάσεων και τη δημιουργία ενός κοινού πλαισίου αναφοράς για το ευρωπαϊκό δίκαιο των συμβάσεων (ΚΠΑ), όπου θα εντάσσεται με συνεκτικό τρόπο,
1. χαιρετίζει το Πράσινο Βιβλίο της Επιτροπής για την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών, και ιδίως το δεδηλωμένο στόχο του εκσυγχρονισμού, της απλοποίησης και της βελτίωσης του ρυθμιστικού καθεστώτος για επαγγελματίες και καταναλωτές, έτσι ώστε να διευκολυνθεί το διασυνοριακό εμπόριο και να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών·

ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ

2. συνιστά το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω επανεξέτασης να επικεντρωθεί στην επικαιροποίηση και την εξασφάλιση μεταξύ των οκτώ οδηγιών για την προστασία των καταναλωτών που κατονομάζονται στο Πράσινο Βιβλίο· καλεί την Επιτροπή να υποβάλει στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μία έκθεση εφαρμογής της οδηγίας 2003/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά ("οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο")¹, η οποία θα διευκρινίζει ζητήματα που συνδέονται με την εμπιστοσύνη των καταναλωτών·
3. εκτιμά ότι είναι απαραίτητο να αναλάβει δράση ο κοινοτικός νομοθέτης για να εξαλείψει τυχόν ασυμβατότητες που υφίστανται μεταξύ των υπό επανεξέταση οδηγιών για την προστασία των καταναλωτών·
4. φρονεί ότι έχει ζωτική σημασία η ύπαρξη μιας σαφούς συνολικής εικόνας του τρόπου με τον οποίο τα διάφορα νομοθετικά και ρυθμιστικά καθεστάτα που επηρεάζουν τις δραστηριότητες στον τομέα του δικαίου των καταναλωτών και του εμπορικού δικαίου σε επίπεδο ΕΕ, αλληλοεπηρεάζονται και λειτουργούν από κοινού, ιδίως όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των μέσων που θα προκύψουν από την επανεξέταση και εκείνων που αφορούν τους κανόνες σύγκρουσης νόμων (Ρώμη I και Ρώμη II) και άλλων που βασίζονται στην αρχή της χώρας καταγωγής (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο)·

ΓΕΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Η επιλογή της μικτής προσέγγισης

5. εκφράζει την προτίμησή του υπέρ της υιοθέτησης μιας μικτής/ή συνδυασμένης προσέγγισης, δηλαδή ενός οριζόντιου μέσου που θα αποσκοπεί κατά προτεραιότητα στην εξασφάλιση συνοχής στην υφιστάμενη νομοθεσία και θα επιτρέπει την κάλυψη των κενών, συγκεντρώνοντας, χωρίς να επέλθει μεταβολή δικαίου, τα εγκάρσια ζητήματα που απαντούν στο σύνολο των οδηγιών· εκτιμά ότι τα ειδικά ζητήματα που δεν

¹ EE L 178, 17.7.2000, σελ. 1.

εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του οριζόντιου μέσου πρέπει να συνεχίσουν να εξετάζονται χωριστά για κάθε μία από τις τομεακές οδηγίες·

6. θεωρεί ότι το οριζόντιο μέσο θα πρέπει να επανεξετάζεται τακτικά και να αξιολογείται η αποτελεσματικότητά του και οι επιπτώσεις του, με στόχο την αναθεώρηση εφόσον είναι απαραίτητο·
7. αντιτίθεται στη χρησιμοποίηση της επανεξέτασης του κοινοτικού κεκτημένου με στόχο την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της νομοθεσίας στις υφιστάμενες τομεακές οδηγίες ή την υποβολή πρόσθετων οδηγιών·

Πεδίο εφαρμογής του οριζόντιου μέσου

8. θεωρεί ότι το οριζόντιο μέσο θα πρέπει να εφαρμοστεί με τον ευρύτερο δυνατό τρόπο στο σύνολο των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, είτε πρόκειται για εθνικές είτε για διασυνοριακές συναλλαγές, προκειμένου να αποφευχθεί η εισαγωγή ενός νέου στοιχείου πολυπλοκότητας που θα συνεπαγόταν η επιβολή διαφορετικών νομικών καθεστώτων στον καταναλωτή ανάλογα με τη φύση της συναλλαγής·

Βαθμός εναρμόνισης

9. υπενθυμίζει ότι η εναρμόνιση δεν πρέπει να οδηγήσει σε υποβάθμιση του επιπέδου προστασίας των καταναλωτών που έχει επιτευχθεί μέσω ορισμένων εθνικών διατάξεων, αλλά ότι θα πρέπει να οδηγήσει σε ένα συγκρίσιμο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών σε όλα τα κράτη μέλη·
10. επιδοκιμάζει την πρόταση της Επιτροπής για ένα οριζόντιο μέσο και αναγνωρίζει τα πιθανά πλεονεκτήματα εκείνου που ορισμένοι αποκαλούν βασική "οδηγία για τα δικαιώματα των καταναλωτών"· προτείνει, το οριζόντιο μέσο με τους διατομεακούς τομείς πολιτικής, το οποίο θα πρέπει να συντελέσει στην αύξηση της συνοχής της ορολογίας και στην εξάλειψη των νομικών κενών και των ανακολουθιών, να ξεκινήσει από την αρχή της στοχοθετημένης πλήρους εναρμόνισης·
11. προτείνει τα τομεακά εργαλεία που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας επανεξέτασης να βασιστούν στην αρχή της ελάχιστης εναρμόνισης, σε συνδυασμό με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης όσον αφορά το συντονισμένο τομέα· επισημαίνει, ωστόσο, ότι τούτο δεν αποκλείει τη στοχοθετημένη μέγιστη εναρμόνιση όπου αυτή είναι απαραίτητη προς το συμφέρον των καταναλωτών και των επαγγελματιών·
12. επισημαίνει ότι, ως έχει η νομοθεσία επί του παρόντος, όσον αφορά τους μη εναρμονισμένους τομείς, το εφαρμοστέο δίκαιο καθορίζεται από τους κανόνες του διεθνούς ιδιωτικού δικαίου, ιδίως τη σύμβαση της Ρώμης της 19ης Ιουνίου 1980 σχετικά με το δίκαιο που εφαρμόζεται στις συμβατικές υποχρεώσεις, καλούμενη σύμβαση "Ρώμη I"· εν προκειμένω, στις διενεργούμενες συζητήσεις θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε να αποφευχθούν τυχόν αποκλίσεις μεταξύ της Σύμβασης αυτής και ειδικών κοινοτικών νομικών πράξεων·
13. συνιστά να συμπεριληφθεί, στα τομεακά μέσα, ρήτρα για την εσωτερική αγορά, ώστε να μπορέσουν οι καταναλωτές να επωφεληθούν πλήρως από την εσωτερική αγορά·

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΥ ΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΒΙΒΛΙΟ

14. επισημαίνει ότι το Παράρτημα 1 του Πράσινου Βιβλίου περιλαμβάνει, στα σημεία 4 και 5, εκτεταμένο κατάλογο νομικών συμβατικών ζητημάτων σχετικών με τις καταναλωτικές συμβάσεις, ότι ορισμένα από τα εν λόγω ζητήματα έχουν ήδη αποτελέσει τμήμα των εργασιών σχετικά με το ΚΠΑ και ότι πολλά από αυτά έχουν σαφή "πολιτικό" χαρακτήρα, η δε ενσωμάτωση γενικών κανόνων σε ένα εναρμονισμένο μέσο σε επίπεδο ΕΕ θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο εκτεταμένης (δημόσιας, μεταξύ άλλων) συζήτησης και διαβούλευσης·
15. τάσσεται υπέρ του να συμπεριληφθούν στο οριζόντιο μέσο ορισμένες διατομεακές αρχές, που θα εφαρμόζονται σε όλες τις συμβάσεις που συνάπτονται με τους καταναλωτές, εάν, για παράδειγμα, προσδίδουν συνοχή στους κοινούς ορισμούς, στις γενικές διατάξεις για τις απαιτήσεις ενημέρωσης και στη διαμόρφωση του τρόπου λειτουργίας του δικαίου περί λύσης και ανάκλησης·

Ορισμός των εννοιών "καταναλωτής" και "επαγγελματίας"

16. θεωρεί ότι οι ορισμοί των εννοιών "καταναλωτής" και "επαγγελματίας" δεν είναι συνεκτικοί ούτε στην κοινοτική νομοθεσία ούτε στις εθνικές νομοθεσίες και ότι είναι απαραίτητη η διασάφηση των εννοιών αυτών στο οριζόντιο μέσο, δεδομένου ότι καθορίζουν το πεδίο εφαρμογής του δικαίου για την προστασία των καταναλωτών·
17. θεωρεί αναγκαίο να οριστεί ως "καταναλωτής" κάθε φυσικό πρόσωπο που επιδιώκει στόχους μη εντασσόμενους στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς του· θεωρεί επίσης απαραίτητο να οριστεί ως "επαγγελματίας" κάθε πρόσωπο που επιδιώκει στόχους που εντάσσονται στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς του·
18. τάσσεται, περαιτέρω, υπέρ της συμπερίληψης στο οριζόντιο μέσο επιπρόσθετων ορισμών, όπως η "γραφτή μορφή" και τα "βιώσιμα μέσα εγγραφής στοιχείων"·

Γενική ρήτρα καλής πίστης και θεμιτών όρων συναλλαγής

19. αντιτίθεται στην ένταξη στο οριζόντιο μέσο μιας γενικής ρήτρας καλής πίστης και θεμιτών όρων συναλλαγής που θα εφαρμόζεται στις καταναλωτικές συμβάσεις·

Οι καταχρηστικές ρήτρες

Πεδίο εφαρμογής

20. θεωρεί ότι δεν είναι σκόπιμο να εφαρμόζονται οι κανόνες για τις καταχρηστικές ρήτρες στους όρους που έχουν αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης, ώστε να μην περιορίζεται η ελευθερία των συμβαλλόμενων μερών να συνάπτουν συμβάσεις·

Κατάλογος ρητρών

21. φρονεί ότι, προκειμένου να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά, θα πρέπει να συγκροτηθεί ένας μηχανισμός που θα παρέχει μεγαλύτερη προστασία, διατηρώντας ταυτοχρόνως ένα περιθώριο ευελιξίας· καλεί την Επιτροπή να

διεξαγάγει περαιτέρω έρευνες πριν από τη χρήση ενός μηχανισμού που θα συνδυάζει μία (μαύρος κατάλογος) από τις απαγορευμένες ρήτρες και ένα γκριζο κατάλογο ρητρών με μαχητό τεκμήριο καταχρηστικού χαρακτήρα και των λοιπών ρητρών, τον καταχρηστικό χαρακτήρα των οποίων θα μπορούσε να αποδείξει ο καταναλωτής διά της δικαστικής οδού, βάσει εναρμονισμένων και προκαθορισμένων κριτηρίων·

Πεδίο αξιολόγησης του καταχρηστικού χαρακτήρα

22. απορρίπτει την ιδέα να επεκταθεί το πεδίο αξιολόγησης του καταχρηστικού χαρακτήρα των ρητρών στο σύνολο των βασικών όρων της σύμβασης, περιλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν το κύριο αντικείμενο και τον καθορισμό της τιμής, νε βάση την αρχή της συμβατικής ελευθερίας·

Συμβατικές συνέπειες από την έλλειψη ενημέρωσης

23. εκτιμά ότι, στο στάδιο αυτό, είναι πολύπλοκο το έργο του καθορισμού μιας γενικής ρύθμισης σχετικά με τις συμβατικές συνέπειες από την έλλειψη ενημέρωσης η οποία θα λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά κάθε σύμβασης·

Το δικαίωμα ανάκλησης

Διάρκεια και τρόποι υπολογισμού της περιόδου

24. υπογραμμίζει την ανάγκη ενοποίησης του τρόπου έναρξης και υπολογισμού της περιόδου, προκρίνοντας τον ημερολογιακό υπολογισμό, προκειμένου να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου για τις συναλλαγές·
25. εκτιμά ότι πρέπει να υπάρχει εναρμόνιση της διάρκειας των περιόδων εφόσον το δικαιολογούν οι περιστάσεις·

Τρόποι άσκησης του δικαιώματος ανάκλησης

26. υπογραμμίζει ότι η εμπιστοσύνη του καταναλωτή στην εσωτερική αγορά θα ενισχυθεί εάν το οριζόντιο μέσο προβλέπει ότι ο καταναλωτής μπορεί να ανακαλέσει τη σύμβαση· θεωρεί ότι οι τρόποι ανάκλησης θα πρέπει να εναρμονιστούν με στόχο τη βελτίωση της ασφάλειας δικαίου τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τους οικονομικούς παράγοντες· θεωρεί επίσης ότι το οριζόντιο μέσο θα πρέπει να διαβεβαιώνει ότι οι καταναλωτές δεν θα πρέπει να επιβαρύνονται με πρόσθετο κόστος πέραν των άμεσων εξόδων επιστροφής των εμπορευμάτων·
27. εκτιμά ότι στην περίπτωση ενός οριζόντιου μέσου, τα κράτη μέλη σε εθνικό επίπεδο θα μπορούσαν να προβλέψουν εξαιρέσεις από το δικαίωμα ανάκλησης, εάν η σύμβαση καταρτίζεται υπό τη μορφή δημόσιου εγγράφου·
28. φρονεί ότι η εισαγωγή ενός "τυποποιημένου μοντέλου ανάκλησης" σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες θα απλούστευε τις διαδικασίες, θα μείωνε το κόστος και θα ενίσχυε τη διαφάνεια και την εμπιστοσύνη των καταναλωτών·

Θέσπιση γενικών συμβατικών μέσων έννομης προστασίας

29. είναι της γνώμης ότι η θέσπιση γενικών συμβατικών μέσων έννομης προστασίας υπερβαίνει το πεδίο της παρούσας επανεξέτασης, εφόσον η έννοια αυτή εμπίπτει στο εφαρμοστέο ευρωπαϊκό δίκαιο των συμβάσεων σε κάθε κράτος μέλος·
30. υπενθυμίζει τη συζήτηση περί συλλογικών δράσεων ("συλλογική έννομη προστασία"), και κρίνει ότι χρήζει περαιτέρω εξέτασης, παρά τις διαφορές μεταξύ των κρατών ως προς τους κανόνες δεοντολογίας·

Ειδικοί κανόνες σχετικά με την πώληση αγαθών στους καταναλωτές

Είδη συμβάσεων που θα πρέπει να καλύπτονται

31. κρίνει σκόπιμο να εξετασθούν τα ζητήματα που αφορούν την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων που σχετίζονται με την παροχή ψηφιακού περιεχομένου, με βάση το επίπεδο προστασίας που εγγυάται η οδηγία 1999/44/EK σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών· ζητεί από την Επιτροπή να εξετάσει το θέμα εις βάθος, προκειμένου να αποφασίσει κατά πόσον είναι σκόπιμο να προταθεί ειδική ρύθμιση ή να επεκταθούν οι κανόνες που περιλαμβάνει η ως άνω οδηγία στο είδος αυτό σύμβασης·

Μεταχειρισμένα προϊόντα που πωλούνται σε δημοπρασίες

32. προτείνει την εξαίρεση του ζητήματος αυτού από το πεδίο εφαρμογής του οριζόντιου μέσου και τη διατήρηση της δυνατότητας που παρέχεται στα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι η έννοια του καταναλωτικού αγαθού δεν περιλαμβάνει τα μεταχειρισμένα προϊόντα που πωλούνται σε δημοπρασίες· συνιστά, ωστόσο, τη θέσπιση ειδικών κανόνων για τις ηλεκτρονικές δημοπρασίες·

Ορισμός της έννοιας της παράδοσης και ρύθμιση της μετάθεσης του κινδύνου

33. θεωρεί ότι η έννοια της παράδοσης και η ρύθμιση της μετάθεσης του κινδύνου συνδέονται στενά· προτείνει, για το λόγο αυτό, να συμπεριληφθεί στο οριζόντιο μέσο ένας κοινός ορισμός της έννοιας της παράδοσης, σύμφωνα με τον οποίο θα δίνεται καταρχήν προτεραιότητα σε μία συμβατική συμφωνία·

Συμμόρφωση των αγαθών

34. θεωρεί ότι θα ήταν χρήσιμο το οριζόντιο μέσο να παρατείνει τη διάρκεια της νόμιμης εγγύησης αναλόγως της διάρκειας της περιόδου στέρησης του αγαθού για λόγους επισκευής·
35. υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι το οριζόντιο μέσο δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει ειδικούς κανόνες για τα μεταχειρισμένα προϊόντα, προκειμένου να τηρούνται οι κανόνες που θεσπίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις δικές τους νομικές παραδόσεις·

Βάρος της απόδειξης

36. προτείνει τη διατήρηση της αρχής του μαχητού τεκμηρίου στην παρούσα της μορφή·

Μέσα έννομης προστασίας

ΣΕΙΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΝΟΜΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

37. θεωρεί ότι το οριζόντιο μέσο θα μπορούσε να θεσπίσει σύστημα έννομης προστασίας σε περίπτωση κακής εκτέλεσης, με την καταγγελία της σύμβασης πώλησης να περιορίζεται στην καθ' ολοκληρίαν μη εκτέλεση της σύμβασης ή σε εξαιρετικά σοβαρές παραβάσεις της σύμβασης·

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΕΙΨΗΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ

38. κρίνει σκόπιμη την εξάλειψη, με το οριζόντιο μέσο, των υφιστάμενων αποκλίσεων ως προς την κοινοποίηση της έλλειψης συμμόρφωσης, που αποτελούν σήμερα πηγή σύγχυσης·

ΑΜΕΣΗ ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΓΙΑ ΜΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ

39. εκτιμά ότι δεν είναι σκόπιμο να θεσπιστεί η άμεση ευθύνη των παραγωγών για μη συμμόρφωση·

Εμπορικές εγγυήσεις

40. υπογραμμίζει ότι το σύνολο των ζητημάτων που αφορούν την εμπορική εγγύηση (περιεχόμενο, μετάθεση, περιορισμός) δεν εμπίπτουν σε κάποιο νομικό πλαίσιο αλλά στην αρχή της συμβατικής ελευθερίας· θεωρεί, για το λόγο αυτό, ότι τα συγκεκριμένα ζητήματα δεν θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο οριζόντιο μέσο·

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

41. τονίζει ότι αυτή η επανεξέταση, η οποία θα αφορά τις συμβάσεις που συνάπτονται από καταναλωτές, θα πρέπει να ενσωματωθεί κατά τρόπο συνεκτικό στις τρέχουσες εργασίες στον τομέα του δικαίου των συμβάσεων, στη διαδικασία για τη δημιουργία ενός ΚΠΑ· τονίζει, ως εκ τούτου, ότι η παρούσα επανεξέταση και οι εργασίες σχετικά με το ΚΠΑ πρέπει να προχωρήσουν με συμπληρωματικό τρόπο, αναγνωρίζοντας, παράλληλα, ότι η μέριμνα για συνοχή δεν θα πρέπει να παρεμποδίσει ή να καθυστερήσει τη διαδικασία επανεξέτασης·

Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ

42. υπογραμμίζει την ανάγκη διασφάλισης της αποτελεσματικότητας του δικαίου για την προστασία των καταναλωτών, προκειμένου να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά·
43. παροτρύνει την Επιτροπή να βελτιώσει τους υφιστάμενους μηχανισμούς προστασίας των καταναλωτών και αποτελεσματικής πληροφόρησής τους, μεριμνώντας, μεταξύ άλλων, για την ορθή εφαρμογή και την τήρηση των εν ισχύ κανόνων·
44. προτρέπει την Επιτροπή να αξιολογήσει επισταμένως τις επιπτώσεις οιασδήποτε μέτρων προτείνονται στο πλαίσιο της παρούσας επανεξέτασης, προκειμένου να διασφαλίσει ότι αυξάνουν την εμπιστοσύνη των καταναλωτών χωρίς να επιβαρύνουν περιττά τις επιχειρήσεις, ιδίως τις μικρομεσαίες, και ότι συμβάλλουν στην ολοκλήρωση της

εσωτερικής αγοράς·

45. προτρέπει την Επιτροπή να συντονίσει εσωτερικά τη δράση της και να υποστηρίξει τη συνεκτική ανάπτυξη της τομεακής νομοθεσίας·
46. συνιστά σχολαστική εφαρμογή της αρχής για τη βελτίωση της νομοθεσίας·
47. καλεί τα κράτη μέλη να ενισχύσουν τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών τους που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή του δικαίου για την προστασία των καταναλωτών, καθώς και να διευκολύνουν τα ένδικα ή εξώδικα μέσα που επιτρέπουν στους καταναλωτές να ασκούν τα δικαιώματά τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο·
48. καλεί τα κράτη μέλη να αναλάβουν την ευθύνη για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς αγαθών και υπηρεσιών και να απόσχουν από τη θέσπιση υπερβολικού αριθμού ευρωπαϊκών ρυθμίσεων για τους καταναλωτές· ζητεί από τα κράτη μέλη να συμφωνήσουν σε μία συνεκτική στρατηγική για στοχοθετημένη εναρμόνιση της κοινοτικής νομοθεσίας για τους καταναλωτές σε συνδυασμό με μια ρήτρα εσωτερικής αγοράς η οποία θα ενισχύει την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·
49. υποστηρίζει τις τρέχουσες και σχεδιαζόμενες πρωτοβουλίες της Επιτροπής για την εκπαίδευση των καταναλωτών· εκτιμά ότι μπορούν επίσης να καταβληθούν περισσότερες προσπάθειες μέσω της συνεργασίας μεταξύ κυβερνήσεων και του επιχειρηματικού τομέα προκειμένου να προωθηθεί η παροχή υψηλού επιπέδου κατάρτισης στον χρηματοπιστωτικό τομέα, ώστε να αυξηθεί το γνωστικό πεδίο σε χρηματοπιστωτικά θέματα, να αναβαθμιστεί η ποιότητα των προϊόντων και να διασφαλιστεί η νομιμότητα του κλάδου στο σύνολό του· επιδοκιμάζει τη μελέτη που έχει ζητηθεί σχετικά με πρωτοβουλίες για γενικές γνώσεις στο χρηματοπιστωτικό τομέα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα αποτελέσματα της οποίας αναμένονται στα τέλη του 2007·

0

0 0

50. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I. Πλαίσιο - προβληματική

Το Πράσινο Βιβλίο της Επιτροπής σχετικά με την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών εντάσσεται στο πλαίσιο των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί με την πρωτοβουλία για τη "*βελτίωση της νομοθεσίας*", απλουστεύοντας και συμπληρώνοντας το υφιστάμενο ρυθμιστικό πλαίσιο με στόχο τη δημιουργία μιας πραγματικής εσωτερικής αγοράς για τους καταναλωτές.

Το Πράσινο Βιβλίο βρίσκεται επίσης στο επίκεντρο μιας τεράστιας προσπάθειας για την προστασία των καταναλωτών. Από αυτή την άποψη, η εισηγήτρια συμερίζεται το ιδανικό που εκφράζεται στο Πράσινο Βιβλίο: στο τέλος της διαδικασίας αυτής θα πρέπει να μπορούμε να πούμε στους καταναλωτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης "όπου και αν βρίσκεστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή όπου και αν αγοράζετε δεν έχει καμιά διαφορά: τα ουσιαστικά δικαιώματά σας είναι ίδια".

Η επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών και οι εργασίες που πραγματοποιούνται σχετικά με το *ευρωπαϊκό δίκαιο των συμβάσεων* συνδέονται άμεσα. Αυτός ο περιορισμός εισάγει ένα στοιχείο πολυπλοκότητας στη διαδικασία του Πράσινου Βιβλίου, δεν δικαιολογεί όμως και την αναβολή της επανεξέτασης προκειμένου να ληφθεί υπόψη το –τουλάχιστον αόριστο– χρονοδιάγραμμα της κατάρτισης του ευρωπαϊκού δικαίου των συμβάσεων. Πρέπει, ωστόσο, να έχουμε υπόψη μας ότι ορισμένες έννοιες εμπίπτουν στο γενικό δίκαιο των συμβάσεων (καλή πίστη, μέσα έννομης προστασίας...).

Η Επιτροπή προβαίνει σε μια σειρά διαπιστώσεων που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση και δικαιολογούν, από μόνες τους, την ανάγκη της επανεξέτασης. Η *ταχεία εξέλιξη της αγοράς*, σε συνδυασμό, ιδίως, με την εμφάνιση νέων τρόπων εμπορικών συναλλαγών, όπως το ηλεκτρονικό εμπόριο, έχει καταστήσει μερικώς παρωχημένη την υφιστάμενη νομοθεσία.

Πρέπει, ωστόσο, να επισημάνουμε μια έλλειψη συνεκτικότητας που παρατηρείται εν προκειμένω στο Πράσινο Βιβλίο. Συγκεκριμένα, αποκλείει από το πεδίο της επανεξέτασης την οδηγία για το "ηλεκτρονικό εμπόριο". Η εισηγήτρια συνιστά την ένταξη του κειμένου αυτού, αλλά και των οδηγιών για τις εξ αποστάσεως χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, την καταναλωτική πίστη και τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, στον βαθμό που αποτελούν μέρος του ευρωπαϊκού μηχανισμού για την προστασία των καταναλωτών.

Εξάλλου, ο *κατακερματισμός των κανονιστικών διατάξεων*, κυρίως λόγω του περιθωρίου ελιγμών που παρέχεται στα κράτη μέλη κατά τη μεταφορά, προκαλεί έλλειψη συνοχής και αποκλίσεις όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων στην εμπορική συναλλαγή μερών.

Ο εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας αυτής είναι, ως εκ τούτου, απαραίτητος ως συμβολή στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, παρέχοντας τόσο στους καταναλωτές όσο και στους οικονομικούς παράγοντες μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου.

Ωστόσο, η αποτελεσματική εφαρμογή του δικαίου για την προστασία των καταναλωτών παραμένει μείζον πρόβλημα, το οποίο δεν εξετάζεται στο Πράσινο Βιβλίο.

Ο καλύτερος τρόπος αποκατάστασης της εμπιστοσύνης των καταναλωτών και των οικονομικών παραγόντων είναι η διασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δικαίου. Πράγματι, εάν οι καταναλωτές διστάζουν να συνάψουν συμβάσεις εκτός της χώρας στην οποία διαμένουν, τούτο οφείλεται κυρίως στον φόβο τους ότι δεν θα είναι σε θέση να ασκήσουν τα δικαιώματά τους σε περίπτωση αντιδικίας. Έχει, λοιπόν, πρωταρχική σημασία να διασφαλιστεί η καλύτερη εκτέλεση και η καλύτερη εφαρμογή.

II. Νομοθετική προσέγγιση

1. Η επιλογή της μικτής προσέγγισης

Η επιθυμία για διασάφηση και εξασφάλιση της συνοχής επιβάλλει τη θέσπιση ενός οριζόντιου νομικού πλαισίου που θα περιλαμβάνει τα κοινά ζητήματα που απαντούν στο σύνολο των ρυθμίσεων για την προστασία των καταναλωτών. Το οριζόντιο μέσο αυτό εμπεριέχει, επίσης, το πλεονέκτημα της ευελιξίας: προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι νέες συνθήκες της αγοράς, θα είναι ευκολότερη και ταχύτερη η αναθεώρηση του εν λόγω ενιαίου μέσου από ό,τι η επανεξέταση πολλαπλών οδηγιών.

Παρόλα ταύτα, ορισμένα ζητήματα παραμένουν τομεακά και δεν μπορούν να ενταχθούν σε ένα κοινό μέσο. Επιβάλλεται, ως εκ τούτου, η διατήρηση μιας κάθετης προσέγγισης.

Η εισηγήτρια συνιστά, συνεπώς, μια μικτή προσέγγιση.

2. Πεδίο εφαρμογής του οριζόντιου μέσου

Κατά τη γνώμη της εισηγήτριας, το οριζόντιο μέσο θα πρέπει να εφαρμοστεί με τον ευρύτερο δυνατό τρόπο στο σύνολο των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, είτε πρόκειται για εθνικές είτε για διασυνοριακές συναλλαγές.

Συγκεκριμένα, η επιβολή στον καταναλωτή διαφορετικών νομικών καθεστώτων ανάλογα με τη φύση της συναλλαγής θα ήταν αντίθετη προς τον στόχο της επανεξέτασης, εισάγοντας ένα νέο στοιχείο πολυπλοκότητας.

3. Βαθμός εναρμόνισης

Επί του παρόντος, η κοινοτική νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών διέπεται από την αρχή της ελάχιστης εναρμόνισης, που επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν πιο υψηλά επίπεδα προστασίας από εκείνα που προβλέπουν οι οδηγίες.

Δεν είναι σε καμία περίπτωση αποδεκτό για έναν καταναλωτή να καταργείται ένας κανόνας που του παρείχε μεγαλύτερη προστασία και του αναγνωριζόταν έως τη στιγμή της κατάργησής. Επιπλέον, τα πλεονεκτήματα της μέγιστης εναρμόνισης δεν έχουν επαληθευτεί. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι η οδηγία για τις "αθέμιτες εμπορικές πρακτικές", μοναδικό παράδειγμα αυτού του είδους της εναρμόνισης, εγκρίθηκε πολύ πρόσφατα δεν έχει επιτρέψει τη συγκέντρωση επαρκούς εμπειρίας που θα μπορούσε να αποτελέσει χρήσιμο εργαλείο

αξιολόγησης.

Για τον λόγο αυτόν, η εισηγήτρια προτείνει την υιοθέτηση μιας συνδυαστικής προσέγγισης. Το οριζόντιο μέσο θα μπορούσε να βασίζεται στη μέγιστη εναρμόνιση, ενώ τα τομεακά εργαλεία θα μπορούσαν να παραμείνουν βασισμένα στην αρχή της ελάχιστης εναρμόνισης, εξαιρουμένων των οδηγιών που έχουν ήδη θεσπιστεί βάσει της μέγιστης εναρμόνισης, όπως η οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Σε πρώτο στάδιο, μπορούμε να αποφασίσουμε να ακολουθήσουμε μια "συντηρητική" προσέγγιση, περιοριζόμενοι στα ζητήματα επί των οποίων υπάρχει πραγματική συναίνεση, είτε διότι ανταποκρίνεται σε μια αντικειμενική ανάγκη της αγοράς είτε διότι δεν υπάρχει πραγματική απόκλιση μεταξύ των εθνικών κανόνων.

Η προσέγγιση αυτή οδηγεί αναπόφευκτα στο ζήτημα του νομικού καθεστώτος που θα ισχύει στον τομέα που δεν έχει εναρμονιστεί πλήρως. Για την προστασία του καταναλωτή, η εισηγήτρια προτείνει την ακόλουθη διατύπωση: *"ο καταναλωτής καλύπτεται από τις επιτακτικές διατάξεις του δικαίου του συνήθους τόπου διαμονής του, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διεθνών συμβάσεων που αφορούν τη σύγκρουση δικαίων, ιδίως της σύμβασης της Ρώμης Ι"*.

III: Περιεχόμενο του οριζόντιου μέσου

1. Ορισμός των εννοιών του "καταναλωτή" και του "επαγγελματία"

Η εισηγήτρια συνιστά να ενταχθούν στον ορισμό του καταναλωτή μόνο τα φυσικά πρόσωπα που επιδιώκουν στόχους μη εντασσόμενους στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς τους.

Συγκεκριμένα, η συστηματική εξαίρεση των νομικών προσώπων από την έννοια αυτή δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο στόχο της σαφήνειας. Θα ήταν σκόπιμο να εγκριθούν όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά κριτήρια: το "μέγεθος" της επιχείρησης είναι μια έννοια που επιδέχεται πάρα πολλές ερμηνείες. Η εισηγήτρια τάσσεται υπέρ της αρνητικής προσέγγισης του σκοπού του συμφωνίας, δεδομένου ότι αυτή φαίνεται πως επικρατεί τόσο στο κοινοτικό δίκαιο όσο και στις εθνικές νομοθεσίες.

Καθώς ο καταναλωτής δεν προστατεύεται παρά μόνο στην περίπτωση που συνάπτει σύμβαση με επαγγελματία, η εισηγήτρια συνιστά έναν απλό και σαφή ορισμό της έννοιας αυτής, θέτοντας τέρμα στην πληθώρα των χρησιμοποιούμενων όρων (πωλητής, πάροχος, διανομέας). Εν προκειμένω, δεν είναι απαραίτητο να γίνει διάκριση ανάλογα με τη φύση της ασκούμενης δραστηριότητας (εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική, ελεύθερου επαγγελματία), εφόσον η δραστηριότητα αυτή ασκείται για επαγγελματικό σκοπό. Εξυπακούεται ότι ο επαγγελματίας μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

Επιπλέον, η εισηγήτρια θεωρεί ότι οι συμβάσεις μεταξύ ιδιωτών πρέπει να θεωρούνται καταναλωτικές συμβάσεις όταν ένας από τους συμβαλλόμενους ενεργεί μέσω επαγγελματία ενδιάμεσου. Συγκεκριμένα, όταν ένας ιδιώτης απευθύνεται σε έναν επαγγελματία ενδιάμεσο για να επωφεληθεί από τις τεχνικές και νομικές ικανότητές του, είναι λογικό να προστατεύεται ο έτερος συμβαλλόμενος με τον ίδιο τρόπο που θα προστατευόταν εάν συνήπτε σύμβαση με έναν επαγγελματία.

2. Οι καταχρηστικές ρήτρες

Πεδίο εφαρμογής

Επί του παρόντος, οι διατάξεις που αφορούν τις καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες εφαρμόζονται μόνο στους όρους που δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης.

Η εισηγήτρια εκτιμά ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, θα ήταν απαραίτητο να προστατευθεί ο καταναλωτής από όρους που έχουν αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης. Βεβαίως, η συμβατική ελευθερία πρέπει να διατηρηθεί ως αρχή, αλλά ο καταναλωτής δεν είναι πάντοτε σε θέση να αξιολογεί το εύρος των δεσμεύσεών του έναντι ενός επαγγελματία που διαθέτει τεχνική ικανότητα.

Κατάλογοι

Ο κατάλογος που είναι προσαρτημένος στην ισχύουσα σήμερα οδηγία είναι καθαρά ενδεικτικός και επομένως επιδέχεται διαφορετικές ερμηνείες σε κάθε κράτος μέλος. Για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά, η εισηγήτρια συνιστά τη δημιουργία ενός ευέλικτου μηχανισμού που θα προσφέρει μεγαλύτερη προστασία:

- Απαγορευμένες ρήτρες: σύντομος κατάλογος ρητρών που χαρακτηρίζουν τις πιο σημαντικές συμβατικές ανισοροπίες.
- Ρήτρες που εικάζεται ότι είναι καταχρηστικές: κατάλογος ρητρών τον μη καταχρηστικό χαρακτήρα των οποίων θα μπορούσε να αποδείξει ο επαγγελματίας.
- Λοιπές ρήτρες: όλες οι άλλες ρήτρες τον καταχρηστικό χαρακτήρα των οποίων θα μπορούσε να αποδείξει ο καταναλωτής διά της δικαστικής οδού.

Πεδίο εφαρμογής των κριτηρίων που καθορίζουν τον καταχρηστικό χαρακτήρα των ρητρών

Η εισηγήτρια συνιστά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής των κριτηρίων που καθορίζουν τον καταχρηστικό χαρακτήρα των ρητρών σε όλους τους βασικούς όρους της σύμβασης, περιλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν το κύριο αντικείμενο και τον καθορισμό της τιμής. Συγκεκριμένα, ορισμένες συμβάσεις ασφάλισης, επί παραδείγματι, περιλαμβάνουν ρήτρες αποκλεισμού από την εγγύηση των οποίων ο καταχρηστικός χαρακτήρας είναι δυνατόν να μην αναγνωριστεί δυνάμει των υφιστάμενων διατάξεων, διότι η εν λόγω εγγύηση αποτελεί ακριβώς το αντικείμενο της σύμβασης.

4. Το δικαίωμα της ανάκλησης

Διάρκεια και τρόποι υπολογισμού της περιόδου

Η εισηγήτρια συνιστά την ενοποίηση των τρόπων υπολογισμού της περιόδου, επιλέγοντας τον ημερολογιακό υπολογισμό (περιλαμβανομένων των αργιών, εφόσον διαφέρουν μεταξύ

των κρατών μελών).

Θα ήταν επίσης σκόπιμο να καθοριστεί με σαφή τρόπο το σημείο εκκίνησης της περιόδου. Η εισηγήτρια προτείνει να οριστεί ως σημείο εκκίνησης η στιγμή κατά την οποία ο καταναλωτής είναι σε θέση να δώσει την ελεύθερη και εν επιγνώσει συγκατάθεσή του, δηλαδή όταν έχει το προϊόν στα χέρια του.

Αντιθέτως, η εισηγήτρια εκτιμά ότι η διάρκεια της περιόδου δεν φαίνεται πως μπορεί να ενοποιηθεί. Τα κράτη μέλη έχουν εν προκειμένω διαφορετικές παραδόσεις τις οποίες δηλώνουν ότι επιθυμούν να διατηρήσουν. Εξάλλου, οι περίοδοι ανταποκρίνονται σε διαφορετικούς στόχους που οπωσδήποτε δικαιολογούν την εφαρμογή διαφορετικών διαρκειών. Όσον αφορά τις πωλήσεις εξ αποστάσεως, το ζητούμενο είναι να επιτραπεί στον καταναλωτή να αποφασίσει για ένα αγαθό που δεν είχε στα χέρια του κατά τη στιγμή της σύναψης της συμφωνίας, ενώ στις πωλήσεις κατ' οίκον το ζητούμενο είναι να του δοθεί η δυνατότητα να επανεξετάσει μια απόφαση που ενδεχομένως ελήφθη υπό το κράτος του αιφνιδιασμού.

Τρόποι άσκησης του δικαιώματος

Υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των οδηγιών (απλή επιστολή, συστημένη επιστολή, επιστροφή του εμπορεύματος). Εξάλλου, αρχίζουν να αναπτύσσονται ορισμένες πρακτικές που εμποδίζουν την άσκηση του δικαιώματος της ανάκλησης (υποχρέωση απόκτησης ενός αριθμού επιστροφής πριν από την επιστροφή των προϊόντων, υποχρέωση επιστροφής στην αρχική συσκευασία που πρέπει να έχει παραμείνει άθικτη...). Τέλος, δεδομένης της ανάπτυξης νέων τεχνολογιών, η αποστολή ενός μηνύματος ηλεκτρονικής αλληλογραφίας πρέπει να αρκεί ως δήλωση της ανάκλησης.

Κατά την άποψη της εισηγήτριας, η εμπιστοσύνη του καταναλωτή στην εσωτερική αγορά θα ενισχυθεί σημαντικά εάν το οριζόντιο μέσο προβλέπει ότι ο καταναλωτής μπορεί να ανακαλέσει τη σύμβαση με οποιονδήποτε τρόπο, υπό την προϋπόθεση ότι προσκομίζει το αποδεικτικό της ανάκλησης.

5. Πώληση καταναλωτικών προϊόντων

Ορισμός της έννοιας της παράδοσης και ρύθμιση της μετάθεσης του κινδύνου

Επί του παρόντος, το ζήτημα του καθορισμού του συμβαλλόμενου που αναλαμβάνει τον κίνδυνο και το κόστος της αλλοίωσης του πωλούμενου προϊόντος ρυθμίζεται με διαφορετικό τρόπο στα διάφορα κράτη μέλη. Σε ορισμένα κράτη ο κίνδυνος μετατίθεται στον αγοραστή τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης, ενώ σε άλλα η μετάθεση του κινδύνου γίνεται τη στιγμή της παράδοσης.

Η εισηγήτρια προτείνει την από κοινού ένταξη των δύο αυτών ζητημάτων στο οριζόντιο μέσο. Για την παροχή επαρκούς προστασίας στον καταναλωτή, η εισηγήτρια εκτιμά ότι η παράδοση πρέπει να νοείται ως η στιγμή κατά την οποία ο καταναλωτής έχει στη φυσική κατοχή του τα αγαθά, εκτός και εάν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συνάψει διαφορετική συμφωνία. Η μετάθεση του κινδύνου γίνεται τη στιγμή της παράδοσης.

Άμεση ευθύνη των παραγωγών για μη συμμόρφωση

Η εισηγήτρια εκτιμά ότι δεν είναι σκόπιμο να ενταχθεί στο οριζόντιο μέσο η άμεση ευθύνη των παραγωγών για τη μη συμμόρφωση. Συγκεκριμένα, η οδηγία σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών μεταφέρθηκε πολύ πρόσφατα σε ορισμένα κράτη μέλη και δεν διαθέτουμε την απαραίτητη εμπειρία για να εκτιμήσουμε την καταλληλότητα ενδεχόμενων τροποποιήσεων.

Εξάλλου, η θέσπιση της άμεσης ευθύνης του παραγωγού φαίνεται πως εγείρει αρκετές νομικές δυσκολίες, ορισμένες εκ των οποίων εμπίπτουν στο δίκαιο των συμβάσεων (όπως η αμφισβήτηση της σχετικότητας των αποτελεσμάτων των συμβάσεων).

28.6.2007

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

για την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών

σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών (2007/2010(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Olle Schmidt

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων καλεί την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. υποστηρίζει με έμφαση την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών, που θεωρεί ότι έχει τεράστια σημασία για τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, την προσέλκυση επενδύσεων και την επίτευξη αειφόρου ανάπτυξης και απασχόλησης σύμφωνα με την αναθεωρημένη Στρατηγική της Λισαβόνας·
2. υπενθυμίζει ότι η γνωμοδότηση αυτή αφορά κυρίως τις σχετικές με τους καταναλωτές πτυχές του τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και των άμεσων επενδύσεων·
3. επισημαίνει ότι η επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών πρέπει να διενεργηθεί με τη συμμετοχή των εμπλεκόμενων φορέων, σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης· τονίζει ότι στον χρηματοπιστωτικό τομέα, ιδιαίτερη σημασία για τη βελτίωση της αξιοπιστίας και της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς έχουν τα κάτωθι στοιχεία:
 - η εκπόνηση ετήσιας έκθεσης σχετικά με τις καταγγελίες και τις προσφυγές χρηστών στον τομέα αυτό·
 - η κατάρτιση εκπαιδευτικών προγραμμάτων και προγραμμάτων για την προώθηση της χρηματοπιστωτικής κουλτούρας·

4. τονίζει την σπουδαιότητα μιας λειτουργικής οδηγίας σχετικά με το κοινοτικό κερτημένο για την προστασία των καταναλωτών· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η οδηγία του Συμβουλίου 87/102/ΕΟΚ της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη¹ απέτυχε να καθιερώσει ένα εναρμονισμένο σύστημα σε επίπεδο ΕΕ·
5. υποστηρίζει μια προσέγγιση που βασίζεται περισσότερο σε αρχές παρά σε οδηγίες· εκφράζει την ανάγκη να αξιολογείται κάτω από ποιες προϋποθέσεις μια οριζόντια προσέγγιση θα επέτρεπε τον σχεδιασμό ειδικής για τον τομέα αυτό νομοθεσίας ούτως ώστε να αντικατοπτρίζεται ο πραγματικός κίνδυνος για τους καταναλωτές· πιστεύει ότι θα πρέπει να ισχύουν ειδικοί κανόνες για την προστασία των καταναλωτών στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών εφόσον ενδείκνυται, έναντι γενικών κανόνων και σύμφωνα με την Πράσινη Βίβλο για τις λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στην ενιαία αγορά (COM(2007)0226) που δημοσιεύθηκε πρόσφατα· τονίζει, ωστόσο, ότι, κατά τη διατύπωση ή την αναθεώρηση νομοθεσίας, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η προώθηση ολοκληρωμένης, κατανοητής και συστηματικής προσέγγισης που θα είναι συνεπής προς το κοινοτικό κερτημένο προστασίας των καταναλωτών και θα συμφωνεί με τις αρχές της καλύτερης ρύθμισης·
6. επισημαίνει ότι η εφαρμογή των κανόνων της οδηγίας για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και επενδυτικών υπηρεσιών (MiFID) θα επιφέρουν ανύψωση του επιπέδου προστασίας των καταναλωτών στον κλάδο των μικροεπενδυτών στην ΕΕ·
7. χαιρετίζει την πρόθεση της Επιτροπής να απλοποιηθεί και να εκσυγχρονιστεί το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, διευκολύνοντας έτσι το διασυνοριακό εμπόριο, προωθώντας τις επενδύσεις και ενισχύοντας την εμπιστοσύνη των καταναλωτών·
8. χαιρετίζει τη φιλοδοξία της Επιτροπής να απλοποιηθεί και να εκσυγχρονιστεί το ισχύον κοινοτικό κερτημένο για την προστασία των καταναλωτών, διευκολύνοντας έτσι το διασυνοριακό εμπόριο και ενισχύοντας την εμπιστοσύνη των καταναλωτών·
9. θεωρεί ότι οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες πλήττονται από τις διαφορές που παρουσιάζουν οι υφιστάμενοι κανόνες, ιδίως καθόσον σε πολλές περιπτώσεις οι ισχύοντες κανόνες δεν ανταποκρίνονται στις πρακτικές ανάγκες των επιχειρήσεων και των καταναλωτών· υποστηρίζει την επανεξέταση των κανόνων αυτών με σκοπό τη δημιουργία ενός συνεκτικού, ευνόητου και διαχειρίσιμου πλαισίου κανόνων υψηλού ποιοτικού επιπέδου για την προστασία των καταναλωτών· ειδικότερα, υποστηρίζει, σε σχέση με αυτό, την ευθυγράμμιση των κατά βάση τεχνικών κανόνων διατομεακής εμβέλειας - δηλ. ορισμούς, υποχρεώσεις προσυμβατικής ενημέρωσης και λεπτομέρειες άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης - σε ένα οριζόντιο μέσο, όπου οι αντίστοιχοι κανόνες πρέπει να είναι οριστικοί· τονίζει ότι κάθε πρόταση αναθεώρησης των κανόνων για την προστασία του καταναλωτή απαιτεί την πραγματοποίηση ανάλυσης κόστους-οφέλους·

¹ ΕΕ L 278, της 11.10.1988, σελ. 33

10. επισημαίνει ότι ενώ τα επενδυτικά προϊόντα όπως οι ΟΣΕΚΑ, ή οι ασφάλειες ζωής μπορούν να πωληθούν και εκτός των συνόρων, εξακολουθούν να υπάρχουν θέματα σχετικά με τις κλασικές λιανικές υπηρεσίες όπως η ενυπόθηκη πίστη, η καταναλωτική πίστη και οι τραπεζικοί λογαριασμοί·
11. υπενθυμίζει, ενόψει της τελικής έκθεσης και των συστάσεων της Προσωρινής Εξεταστικής Επιτροπής για την Κρίση στην Εταιρεία Equitable Life Assurance Society, ότι ούτε οι καταναλωτές ούτε οι πάροχοι υπηρεσιών είναι πάντοτε σε θέση να προσδιορίσουν το εφαρμοστέο νομικό καθεστώς σε κάθε πτυχή των δραστηριοτήτων τους, δηλαδή, κατά πόσον εμπίπτουν στο καθεστώς του αστικού δικαίου ή του κανονιστικού καθεστώτος της χώρας υποδοχής ή της χώρας προέλευσης·
12. καλεί την Επιτροπή να καθορίσει με σαφήνεια τη διάδραση μεταξύ των ιδιωτικών μέσων του διεθνούς δικαίου και των μέσων της εσωτερικής αγοράς, με σκοπό να διαλυθούν οι αμφιβολίες σχετικά με το αν ισχύει η νομοθεσία ή η κανονιστική ρύθμιση της χώρας υποδοχής ή της χώρας προέλευσης και να καλυφθούν τα κενά όσον αφορά το εφαρμοστέο καθεστώς ευθύνης στους παρόχους υπηρεσιών·
13. υπενθυμίζει τη συζήτηση περί συλλογικής προσφυγής και κρίνει ότι χρήζει περαιτέρω εξέτασης, παρά τις διαφορές μεταξύ των κρατών κατά την εφαρμογή των κανόνων που διέπουν τις επιχειρήσεις· ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει επιστημονική και νομική αξιολόγηση των συλλογικών προσφυγών·
14. υποστηρίζει τις τρέχουσες και σχεδιαζόμενες πρωτοβουλίες της Επιτροπής σχετικά με την εκπαίδευση των καταναλωτών· υποστηρίζει την άποψη ότι μπορούν επίσης να καταβληθούν περισσότερες προσπάθειες μέσω της συνεργασίας μεταξύ κυβερνήσεων και του επιχειρηματικού τομέα προκειμένου να προωθηθεί η παροχή υψηλού επιπέδου κατάρτισης στον χρηματοπιστωτικό τομέα ώστε να αυξηθεί το γνωστικό πεδίο σε χρηματοπιστωτικά θέματα, να αναβαθμιστεί η ποιότητα των προϊόντων και να διασφαλιστεί η νομιμότητα του κλάδου στο σύνολό του· επιδοκιμάζει τη μελέτη που εκπονήθηκε σχετικά με πρωτοβουλίες για γενικές γνώσεις στον χρηματοπιστωτικό τομέα στην ΕΕ, τα αποτελέσματα της οποίας αναμένονται στα τέλη του 2007·
15. ενθαρρύνει τη βιομηχανία να συμφωνήσει και να ακολουθήσει ένα σύνολο αρχών όσον αφορά τη δημοσιοποίηση, παρέχοντας έτσι σχετικές πληροφορίες για τον τελικό επενδυτή ή οποιοδήποτε λιανικό χρηματοπιστωτικό προϊόν·
16. καλεί τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν την οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές¹ κατά συνεκτικό τρόπο προκειμένου να αυξηθεί η εμπιστοσύνη του κοινού στα διασυνοριακά προϊόντα χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

¹ ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σελ. 16.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Πράσινο Βιβλίο για την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών		
Αριθμός διαδικασίας	2007/2010(INI)		
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας	IMCO		
Γνωμοδότηση της Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	ECON 18.1.2007		
Ενισχυμένη συνεργασία - Ημερομηνία αναγγελίας στην ολομέλεια			
Συντάκτης(κτρια) γνωμοδότησης Ημερομηνία ορισμού	Olle Schmidt 13.2.2007		
Συντάκτης(κτρια) γνωμοδότησης που αντικαταστάθηκε/καν			
Εξέταση στην επιτροπή	8.5.2007	11.6.2007	18.6.2007
Ημερομηνία έγκρισης	27.6.2007		
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: -: 0:	34 1 0	
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Mariela Velichkova Baeva, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Ieke van den Burg, David Casa, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Andrea Losco, Astrid Lulling, Cristobal Montoro Romero, Lapo Pistelli, John Purvis, Alexander Radwan, Heide Rühle, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Margarita Starkevičiūtė		
Αναπληρωτής(ές) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Κατερίνα Μπατζελή, Harald Ettl, Werner Langen, Gianni Pittella, Kristian Vigenin, Corien Wortmann-Kool		
Αναπληρωτής(ές) (άρθρο 178, παρ. 2) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Slavi Binev, Philip Bushill-Matthews, Adam Gierek		

26.6.2007

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

προς την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών

σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών (2007/2010(INI))

Συντάκτρια γνωμοδότησης: Diana Wallis

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων καλεί την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. χαιρετίζει την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής για την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών, και ιδίως τον δεδηλωμένο στόχο του εκσυγχρονισμού, της απλοποίησης και της βελτίωσης του ρυθμιστικού καθεστώτος για επαγγελματίες και καταναλωτές·
2. εμμένει στη διασύνδεση μεταξύ της εν λόγω επανεξέτασης, που αφορά τις καταναλωτικές συμβάσεις, και των εργασιών που διεξάγονται σχετικά με όλο το δίκαιο των συμβάσεων εν γένει στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης διαδικασίας επίτευξης ενός Πλαισίου Αναφοράς στο Ευρωπαϊκό δίκαιο συμβάσεων (ΚΠΑ)· τονίζει, συνεπώς, ότι η επανεξέταση και οι εργασίες για το ΚΠΑ πρέπει να σημειώσουν πρόοδο κατά τρόπο συμπληρωματικό αναγνωρίζοντας συγχρόνως ότι η επίτευξη της διασύνδεσης αυτής δεν πρέπει να παρεμποδίσει ή να καθυστερήσει την τρέχουσα διαδικασία επανεξέτασης·
3. πιστεύει ότι είναι ζωτικής σημασίας η ύπαρξη μιας σαφούς συνολικής εικόνας του τρόπου με τον οποίο τα διάφορα νομοθετικά και ρυθμιστικά καθεστάτα που επηρεάζουν τις δραστηριότητες στον τομέα του δικαίου των καταναλωτών και του εμπορικού δικαίου σε επίπεδο ΕΕ αλληλοεπηρεάζονται και λειτουργούν από κοινού και ιδίως όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των μέσων που θα προκύψουν από την επανεξέταση και εκείνων που αφορούν τους κανόνες σύγκρουσης νόμων (Ρώμη I και Ρώμη II) και άλλων που βασίζονται στην αρχή της χώρας καταγωγής (λ.χ. η οδηγία 2001/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 σχετικά με ορισμένες πτυχές

των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου στην εσωτερική αγορά¹ ("η οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο").

4. πιστεύει ότι είναι απαραίτητο να αναλάβει δράση ο κοινοτικός νομοθέτης για να εξαλείψει τυχόν ασυμβατότητες που υφίστανται μεταξύ των υπό επανεξέταση οδηγιών για την προστασία των καταναλωτών·
5. τονίζει ότι η εναρμόνιση πρέπει να οδηγήσει σε ένα συγκρίσιμο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών σε όλα τα κράτη μέλη χωρίς περιττή εναρμόνιση όλων των εθνικών διατάξεων·
6. προτείνει να βασιστούν οι τομεακές οδηγίες στην αρχή της ελάχιστης εναρμόνισης, χωρίς να αποκλείεται η δυνατότητα μιας στοχευμένης πλήρους εναρμόνισης όσον αφορά ορισμένες σαφείς διατάξεις·
7. επιδοκιμάζει την πρόταση της Επιτροπής για ένα οριζόντιο μέσο και αναγνωρίζει τα πιθανά πλεονεκτήματα εκείνου που ορισμένοι αποκαλούν μια βασική οδηγία για τα δικαιώματα των καταναλωτών, ωστόσο ανησυχεί ότι σε επίπεδο της μέγιστης εναρμόνισης η προσέγγιση αυτή ενδέχεται να οδηγήσει σε απώλεια ορισμένων εθνικών δικαιωμάτων·
8. προτείνει οι εγκάρσιες διατάξεις του οριζοντίου μέσου να βασίζονται στην αρχή της στοχευμένης πλήρους εναρμόνισης προκειμένου να διασφαλιστεί νομική συνοχή·
9. συνιστά, όσον αφορά τους μη εναρμονισθέντες τομείς στο συντονισμένο πεδίο, την εφαρμογή της αρχής της εσωτερικής αγοράς που συνίσταται στην αμοιβαία αναγνώριση με τη συμπερίληψη μιας ρήτρας εσωτερικής αγοράς· η εν λόγω ρήτρα εσωτερικής αγοράς θα καθιστά δυνατή την εφαρμογή του δικαίου του οικονομικού φορέα, όταν το εφαρμοστέο δίκαιο για τους καταναλωτές θεσπίζει αυστηρότερους κανόνες και επιβάλλει ένα αδικαιολόγητο φραγμό στην εσωτερική αγορά, δηλαδή έναν φραγμό που δεν δικαιολογείται για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας, προστασίας της δημόσιας υγείας ή της προστασίας του περιβάλλοντος· δηλώνει ότι, για εκείνους τους τομείς που δεν εμπίπτουν στο συντονισμένο πεδίο, οι καταναλωτές θα ωφεληθούν από τις αναγκαστικές διατάξεις της νομοθεσίας της συνήθους κατοικίας τους, όπως προβλέπεται ειδικότερα από τη Σύμβαση της Ρώμης της 19ης Ιουνίου 1980 σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές·
10. επισημαίνει ότι το Παράρτημα 1 της Πράσινης Βίβλου περιλαμβάνει στα σημεία 4 και 5 ένα εκτεταμένο κατάλογο νομικών συμβατικών ζητημάτων σχετικών με τις καταναλωτικές συμβάσεις, ότι ορισμένα από τα εν λόγω ζητήματα έχουν ήδη αποτελέσει τμήμα των εργασιών σχετικά με το ΚΠΑ και ότι πολλά από αυτά έχουν σαφή "πολιτικό" χαρακτήρα, η δε ενσωμάτωση γενικών κανόνων σε ένα εναρμονισμένο μέσο σε επίπεδο ΕΕ θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο εκτεταμένης (δημόσιας) συζήτησης και διαβούλευσης·

¹ EE L 178 της 17.7.2000, σελ. 1.

11. θεωρεί ότι τόσο η εμπιστοσύνη των καταναλωτών και το διασυνοριακό εμπόριο πρέπει να υποστηριχθούν με την ανάπτυξη ενός συστήματος "γαλάζιας σημαίας", το οποίο θα επιτρέπει στα μέλη να επιλέξουν έναν όρο από μια σειρά εγκεκριμένων από την ΕΕ όρων και προϋποθέσεων επιχειρηματικής δράσης και ότι πρέπει να καταβληθεί μεγαλύτερη προσπάθεια για την αναζήτηση τέτοιων πρακτικών λύσεων.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Πράσινο Βιβλίο για την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών
Αριθμός διαδικασίας	2007/2010(INI)
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας	IMCO
Γνωμοδοτική επιτροπή Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	JURI
Συντάκτης γνωμοδότησης Ημερομηνία ορισμού	Diana Wallis 10.4.2007
Συζήτηση στην επιτροπή	11.6.2007
Ημερομηνία έγκρισης	25.6.2007
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 17 -: 0 0: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Bert Doorn, Cristian Dumitrescu, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Francesco Enrico Speroni
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Sharon Bowles, Luis de Grandes Pascual, Kurt Lechner, Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου, Gabriele Stauner, József Szájer, Jacques Toubon

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Πράσινο Βιβλίο για την επανεξέταση του κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών				
Αριθ. διαδικασίας	2007/2010(INI)				
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας Ημερομηνία αναγγελίας στην ολομέλεια της έγκρισης εκπόνησης	IMCO 18.1.2007				
Γνωμοδοτική(ές) επιτροπή(ες) Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	ECON 18.1.2007	ITRE 12.7.2007	JURI 12.7.2007		
Αποφάσισε να μη γνωμοδοτήσει Ημερομηνία της απόφασης	ITRE 6.3.2007				
Ενισχυμένη συνεργασία Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια					
Εισηγητής(ές) Ημερομηνία ορισμού	Béatrice Patrie 19.12.2006				
Εισηγητής(ές) που αντικαταστάθηκε(καν)					
Εξέταση στην επιτροπή	21.3.2007	10.4.2007	5.6.2007	27.6.2007	9.7.2007
Ημερομηνία έγκρισης	9.7.2007				
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 34 - : 3 0 : 0				
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Charlotte Cederschiöld, Gabriela Crețu, Rosa Díez González, Evelyne Gebhardt, Malcolm Harbour, Edit Herczog, Pierre Jonckheer, Kurt Lechner, Arlene McCarthy, Toine Manders, Nickolay Mladenov, Bill Newton Dunn, Béatrice Patrie, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Alexander Stubb, Eva-Britt Svensson, Horia-Victor Toma, Jacques Toubon, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler, Nicola Zingaretti				
Αναπληρωτής(ές) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	André Brie, Wolfgang Bulfon, Othmar Karas, Wolf Klinz, Manuel Medina Ortega, Joseph Muscat, Catherine Neris, Olle Schmidt, Marc Tarabella, Gary Titley, Anja Weisgerber				
Αναπληρωτής(ές) (άρθρο 178, παρ. 2) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Dieter-Lebrecht Koch, Klaus-Heiner Lehne, John Purvis				
Ημερομηνία κατάθεσης	16.7.2007				
Παρατηρήσεις (πληροφορίες που διατίθενται σε μία μόνον γλώσσα)	...				